

L.

Edictum

Jus Asyli, & Immunitatem Ecclesiasticam
concernens
de 1766.

Nos WILHELMUS ANTONIUS Dei & Apostolicæ Sedis
Gratia Episcopus Paderbornensis, S. R. I. Princeps, Comes
Pyrmontanus &c.

Inter innumera, quæ præteriti Belli tempora progenera-
runt mala, illud non infimum, sed sanè luctuosissimum fuit,
quod Quies & tranquillitas publica vix restituta à Coaduna-
tis prædonum ac latronum turbis in discrimen vocata, &
sæpè sæpius violata fuerit. Ingravescenti malo statim ob-
viam ivimus, nec labori, nec sumptibus pepercimus, quo
nefandum hoc hominum genus, in manus Justitiæ tradere-
tur, & condignis pœnis afficeretur: Quantas autem cursui
Justitiæ injecerit remoras, quod unus sceleratorum vigilan-
tiam excubitorum eludendi, & ad Ecclesiam Nostram Ca-
thedralem fugiendi, occasionem nactus fuerit, neminem la-
tere potest, qui perspectum habet, quod Constitutio à sum-

mo

mo Pontifice glor. mem. BENEDICTO XIII. Anno 1725;
ratione Juris Asyli emanata, & ab Antecessore Nostro, Sé-
renissimo quondam Electore Colonensi, & hujate Episcopo
CLEMENTE AUGUSTO piæ mem. Anno 1755. in vim legis
publicata, Immunitati Ecclesiasticæ adeò saveat, ut, nisi delinquen-
tes in abyssum quasi scelerum devenerint, & illorum plusquam
semiplenè convicti fuerint, illorum detractio è locis immunibus
denegetur, sed restitutio eorum fieri debeat; Cognitum quidem
erat Nobis, aliam Constitutionem à S. Pontifice BENEDICTO XIV.
glor. mem. Jus Asyli & Immunitatem Ecclesiasticam magis limi-
tantem promulgatam esse; Cum autem illa pro aliquibus Reg-
nis & Provinciis solummodo data, ad Diocesin hanc Nostram
vero extensâ non fuerit, Judicibus criminalibus à Nobis confi-
tutis injunximus, ut ad Normam Legis publicæ, Constitutionis
scilicet antedictæ BENEDICTI XIII. procederent, nec animum
Nobis esse, ut Immunitas Ecclesiastica contra Leges semel recep-
tas, ullo modo læderetur. Veritas opprimi nescia, & scelera
Justitiæ ultricem clamantia manifestum tandem reddiderunt,
delinquentem exceptorum criminum reum & convictum esse, nec
Jure Asyli gaudere posse, sed judicibus criminalibus extradi de-
bere; Quandoquidem verò alii casus in futurum obvenire possint,
in quibus Immunitas Ecclesiastica, & Jus Asyli in majus dubium
revocari queat; Hinc laudabili Exemplo aliorum Principum ani-

Dritter Theil.

N n

ma-

mati, ad S. Pontificem CLEMENTEM XIII. gloriosissimè regnantem recursum habuimus, Illùmque humillimè rogavimus, ut Constitutionem ab aeternato S. Pontifice BENEDICTO XIV. editam Immunitatem Ecclesiasticam magis limitantem ad Dioccesin Nostram, pro Quietè, & securitate subditorum extendere dignaretur.

Annuìt Sanctissimus precibus Nostris, & tanto favòre illas excepit, ut speciale Breve tenoris sequentis desuper ad Nos relaxare non gravatus fuerit.

CLE-

CLEMENS PP. XIII.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM. Aliis sel rec. CLEMENS PP. XII. Prædecessor Noster per suas, sub Plumbo expeditas litteras, nempe primo Kal. Februarii Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXXIV. Pontificatus sui anno quinto ad compescenda, & coercenda, atque ab hac almâ Urbe, totâque temporali S. Romanæ Ecclesiæ Ditione penitus avertenda, atque eliminandâ homicidia, quæ à Viris sanguinum Divini, humanique Juris oblitis, incredibili cum immanitate, indies magis magisque increbescente sepius patrari, non sine gravissimo paterni animi sui dolore, ac mœrore audiverat, Constitutionem, quæ incipit [In supremo Justitiæ folio] promulgavit, in quâ, postquam omnes, & singulas Constitutiones à rec. mem. PIO II. PAULO II. SIXTO IV. GREGORIO XIV. CLEMENTE VIII. INNOCENTIO XI. INNOCENTIO XII. ac BENEDICTO XIII. & quibusvis aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus pariter Nostris, tunc suis adversus homicidas saluberrimè editas approbavit, confirmavit, & innovavit, illasque adversus quemcunque non usum, seu contrarium usum, qui quovis modo prætendi vel alligari potuisset, in pristinum restituit, & plenariè reintegravit, quas deinceps omninò, & inviolabiliter observari præcepit, & mandavit, inter cætera in eadem Constitutione contenta hæc præscripta erant, tenoris qui sequitur [Et quoniam ex-

experimento compertum est, administrationem, & cursum rectæ & expeditæ justitiæ, qua reipublicæ salus præcipue innitur, summoperè oburbari, vel ab excessivo numero Privilegiatorum, vulgariter [Patentati] nuncupatorum vel à minus recta Intelligentia privilegiorum concessorum, proinde salvis, firmisque remanentibus Decretis, & resolutionibus, quæ temporibus sel. iidem record. URBANI PP. VIII., & Dtorum INNOCENTII XI. ac INNOCENTII XII. Prædecessorum, aut alias quodocunque eâ super re emanarunt, volumus, quod Privilegium fori nemini quorumcumque privilegiatorum hujusmodi tam in Urbe, quam in Reliquo statu Ecclesiastico prædictis (Officialibus, aliisque privilegiatis à Congregatione pro tempore existentium ejusdem S. R. E. Cardinalium contra hæreticam pravitatem Generalium Inquisitorum, ac Ministris necessariis actu inservientibus Archiepiscopis, Episcopis, ac Ordinariis ptis, eorumque Curiis dumtaxat exceptis) pro crimine homicidii suffragentur, sed dicti Privilegiati, quatenus clericali caractere insigniti, Ecclesiæ & quatenus Laici fuerint, sæculari Jurisdictioni subiaceant. Reservantes Nobis facultatem declarandi, quinam, quotque esse debeant veri familiares dictorum Archiepiscoporum, & Episcoporum, ac ordinariorum, ac Officiales necessarij Curiis Ecclesiasticis verum, & actuale servitium præstantes — Insuper, quia ex illis, etiam qui in sortem Domini vocati sunt, quique aliàs irreprehensibilis

&

& ab omni culpâ & maculâ immunis vitæ, ac virtutum Exemplo præducere deberent, aliqui interdum reperiuntur, adeò suæ vocationis immemores, ut impellente humani Generis hoste, pluribus etiam homicidiis manus suas cruentare non perhorrescunt; Nos perverforum quorumcumque malitiæ obviandum esse non indulgendi probè intelligentes, ad istorum quoque frenandam perficiam, perpetuò icidem statuimus, quod Clericus primæ tonsuræ nullum beneficium Ecclesiasticum obtinens, tam etiâ Conditiones Clericis hujusmodi à Concilio Tridentino præscriptas servaverit, ac servet, pro duobus tamen homicidiis animo deliberato, & Præmeditato per eum patris privilegio fori, & Canonis, in odium tanti Excessus, & ad aliorum terrorem exuatir, & uti incorrigibilis omnino sæculari potestati subiciatur, ab eâ tamquam Laicus legitimis pœnis plectendus. Clericus quoque in minoribus ordinibus constitutus nec pariter beneficiatus, nec præscripta à Concilio Tridentino pro servans tam celebs, quam conjugatus in causis homicidii, dicto Privilegio fori non gaudeat, eoque privatus remaneat, neque à proprio Episcopo, seu ordinario repeti, minûsque habitum clericalem, quem indignè abjecit, reassumere possit, post totaliter expiatam admitti delicti pœnam. Declaratio autem, an reus ante patrum delictum homicidii requisita à Concilio Tridentino servaverit, ad Episcopum, aliumque loci ordinarium omnino spectet, non retardata interim delinquentis

N 2

asse.

affecuratione faciendâ etiam per Judicem sæcularem nomine Ecclesiæ, qui illum prædictæ Ecclesiæ nomine ad illius dispositionem retinere possit, & debeat, donec dicta declaratio prodierit quacunque diversa, ac etiam contraria Juris Canonici, & Apostolicarum Constitutionum dispositione, seu interpretatione nec non consuetudine haud refragante. Porro, cum idem BENEDICTUS Prædecessor animadvertens homicidia hujusmodi suo etiam tempore increbescere, nec minùs, quam alia facinora in celebri Constitutione dicti GREGORII XIV. etiam Prædecessoris, quæ incipit *Cum alias* recensita publicæ Quietis officere pro commissi sibi Apostolici officii debito, per præfatam suam Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXXV. sexto Idus Junii, cujus initium est *Ex quo Divina* evulgatam Constitutionem Laicos animo præmeditato, ac deliberato proximum suum interficientes ab Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio exclusit, & repulerit, atque pro exclusis, & repulsis haberi voluerit; Nos, ob gliscentem indes quorundam Ecclesiasticorum nequitiam, qui nulla proprii status habita ratione non raro in adeò nefarium detestandumque crimen prolabantur, ipsorum GREGORII, BENEDICTI Prædecessorum Constitutionibus, quas supra confirmavimus, atque innovavimus, inherentes, & quatenus opus sit, criminalis in illis exceptorum reos immunitate Ecclesiasticâ nequaquam juvari iterum decernentes, eandem BENEDICTI Prædecessoris Constitutionem Laicos animo præmeditato,

ac

ac deliberato proximum suum sicut præmittitur, interficientes à beneficio Immunitatis Ecclesiasticæ excludentem ad ipsos Ecclesiasticos cujuscumque Gradus, & ordinis existant in Urbe, & universâ Ditione Nobis, & Sedi Apostolicæ medietatè vel immediatè subjecta homicidium animo similiter præmeditato, seu deliberato patrantes extendimus quoque, & ampliamus, dummodo tamen causâ admissi per eos homicidii ab illorum Judice Ecclesiastico competente cognoscarur, & ab eo, si rei reperti fuerint, citra poenam sanguinis ad præscriptum Sacrorum Canonum condigna puniantur animadversione. Uteriùs ad varias Doctorum, qui ejusdem BENEDICTI Prædecessoris mentem, quoad personas in dicta ejus Constitutione comprehensas, interpretari, & explicare voluerant, sententias, & opiniones dirimendas declaramus, homicidii reos natu minores viginti quinque, majores vero viginti annis tam Laicos, quam Clericos, atque omnes, & singulos sive Laicos, sive Clericos, qui Mandatum, Concilium, Instigationem, auxilium cooperativum, aut aliam operam occifori præbuerint, ex quorum singulis pravis actibus homicidium evenerit, in dictam BENEDICTI Prædecessoris Constitutionem comprehensos esse, ac deinde ceteri debere, ac eam, quatenus opus sit, ad ipsos pariter extendimus: ita scilicet, ut illorum extractio è loco immuni, atque traditio Curie Sæculari, quo ad Laicos, ad ejusdem Curie Sæcularis requisitionem, fiat à Curia Ecclesiasticâ, & Clerici ab ipsâ Curia Eccle-

si-

fasticâ ex officio omnino extrahantur juxta Normam infra dicendam. Item declaramus omnes, & singulos prædictos, tam Laicos, quam Ecclesiasticos, qui in Urbe & Ditione prædictis, ex causâ, & occasione homicidii, etiam in rixâ commissi cum armis, seu instrumentis suapte natura aptis, ad occidendum inquisiti, & processati, vel in contumaciam banniti, & condemnati fuerint, dummodo homicidium non fuerit casuale, vel ad propriam defensionem Immunitatis Ecclesiasticæ prædictæ beneficio minimè etiam gaudere; Utque reorum ratione homicidii, ut præfertur, excepti inquisitorum, seu bannitorum, & in contumaciam condemnatorum extractio ab Ecclesiis, aliisque locis immunibus, atque traditio suo quique Judici competenti, legitimis modo, & forma à Curia Ecclesiastica fiat, volumus, & ordinamus, ut, quotiescumque Judici Ecclesiastico competenti innotuerit aliquem Laicum seu Ecclesiasticum ex causâ homicidii excepti inquisitum, atque processatum, ad Ecclesiam, seu locum immunem confugisse, ibique moram trahere, ac eâ super delicti qualitate, ac personæ reitate subministrata, vel acquisita suppetant indicia, quæ ad capturam decernendam sufficere videantur; tunc idem Judex Ecclesiasticus ex officio, & nemine etiam requirente, si delinquens sit Clericus, sin vero Laicus, postquam à Curia Sæculari requisitus fuerit, ad ipsius delinquentis extractionem ab Ecclesiâ, seu loco immuni, implorato etiam ad hoc, quatenus opus sit, auxilio brachii Sæcu-

la-

laris, & cum interventu personæ Ecclesiasticæ ab Episcopo deputandæ devenire teneatur, extractumque ad suos, si tuti, & securi fuerint, sin minus ad Curie Sæcularis carceres asportari, ibique sub tutâ Custodiâ detineri curet, & faciat, ubi vero ex processu Informativo desuper consiciendo, quo ad Inquisitum nondum condemnatum dictus Judex Ecclesiasticus ex acquisitis, seu subministratis Indiciis ad torturam tantum sufficientibus ab extractio homicidium à pte BENEDICTI Prædecessoris, & hac nostra Constitutio-nibus excepta paratum fuisse cognoverit, ad declarationem, quod scilicet de Casu ita excepto constet, progrediatur, extractumque, si Laicus sit, Ministris & Officialibus Curie Sæcularis, si autem Clericus, ejus competenti Judici Ecclesiastico tradere, & consignare possit, & debeat, exactis tamen, receptisque in actu traditionis, & consignationis hujusmodi à Judice quidem Sæculari Jramento, & ab Ecclesiastico, promissione in verbo veritatis de restituendo Extractum Ecclesiæ, locove immuni sub ponâ Excommunicationis latæ sententiæ Nobis, & eidem Romano Pontifici pro tempore existenti reservatæ, quatenus Extractus in ejus defensionibus, quæ ad tramites Juris, & Ordinationum Apostolicarum ei competunt, præfata elidat, & diluat Indicia, & si illa minimè eliserit, seu diluerit, & delinquens repertus fuerit, Judici suo, scilicet Ecclesiastico in Clericum, Sæculari in Laicum, ut Juris esse consuerit, animadvertere liceat. Quoties autem de jam ban-

Dicitur Theil.

D o

ni-

nito, aut in Contumaciam damnato, ex cauſa homicidii ſuperius excepti, ſive Laico, ſive Eccleſiaſtico agatur, quilibet Judex Eccleſiaſticus, ut præfertur competens, ad illius Laici nimirum, inſtante Curia Sæculari, & Clerici ex Officio, extractionem ab Eccleſiâ, locove immuni cum interuentu quoque Perſonæ Eccleſiaſticæ ab Epifcopo deputandæ, ac traditionem ſuo reſpectivè Judici, ſicut mox diſpoſitum eſt, faciendam procedat, ſolamque ſententiæ contumacialis & actorum, quibus illa fundatur, Exhibitionem ad hoc ſufficere decernimus, ut dictus Judex Eccleſiaſticus ex illorum Inſpectione dumtaxat agnito, num iſtiusmodi ſententia contumacialis legitimè juſtèque prolata ſit, ad formam Conſtitutionum Apoſtolicarum pronunciare, & declarare queat, & debeat, an Bannitus & in contumaciam damnatus conſignandus veniat nec ne; exactis pariter, & receptis à Judice Sæculari jramento, ſi delinquens ſit Laicus, ab Eccleſiaſtico verò, ſi fuerit Clericus, promiſſione ipſum ut ſupra reſtituendi Eccleſiæ, locove immuni ſub amediſta pœnâ excommunicationis, ſi extractus in ſuis ſimiliter deſenſionibus ei ad præſcriptum præſararum Conſtitutionum Apoſtolicarum competentibus nullitatem, & injuſtitiam contumacialia ſententiæ prædictæ oſtenderit, & ſceleris indicia diluerit, quod ſi id præſtare nequiverit, & ex eiſdem ſententiæ, & actis ritè, & rectè geſtis reus repertus fuerit, Judex ejus competens ſententiam exequi, & quando aliquem in pœnâ irrogatâ exceſſum depræ-

hen.

henderit, etiã moderari valeat, ita quod quæcumque declaratio à prædicto Judice Eccleſiaſtico factæ in Judicio Eccleſiaſticæ Immunitatis ſuper conſignatione banniti, & in contumaciam damnati, ejusque denegatione nullatenus deſervire, & à nemine alligari poſſit in alio diverſo, & ſeparato Judicio, in quo ſcilicet de prædictæ ſententiæ contumacialis executione poſtmodum diſputari contingeret ad quem effectum dicta declaratio Judicis Eccleſiaſtici perinde habeatur, ac ſi non emanaret, nec ullus exinde ſerupulis animo Judicis competentis in cognoscenda, & definienda validitate ſeu nullitate, juſtitia, ſive injuſtitia ejusdem ſententiæ contumacialis ingeratur. Quoniam autem Venerabilis Frater WILHELMUS ANTONIUS Epifcopus Paderbornenſis Nobis nuper humilliter ſupplicari fecit, ut diſpoſitionem prædictæ Conſtitutionis CLEMENTIS Prædeceſſoris pi ſuperius expreſſam, & inſertam, ad Civitates, Terras, Oppida & Loca totius Diœceſis, & Principatus Paderbornenſis extendere & ampliari de benignitate Apoſtolicâ dignaremur. Nos igitur ipſum WILHELMUM ANTONIUM ſpecialibus favoribus & Gratiis proſequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, ſuſpenſionis & Interdicti, aliſque Eccleſiaſticis ſententiis, Cenſuris, & pœnis, à Jure, vel ab homine, quavis occasione, vel cauſâ latis; ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad Effectum præſentium tamen conſequendarum harum ſerie abſolventes, & abſolutum fore conſentes, hujusmodi ſupplicationibus inclinati,

& tam exitiale homicidiorum flagitium, quantum cum Domino possumus, propulsandum, exterminandumque advigilantes, præfatam Constitutionem pro Univerfa, sicut præmittitur Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Ditione, à memorato CLEMENTE Prædecessore factam, quo ad præinserta in his præsentibus litteris, respectivè ad Civitates, Terras, Oppida, & Loca totius Diocesis & Principatus Paderbornensis, auctoritate Apostolicà tenore præsentium extendimus & ampliamus, atque deinceps cum omnibus declarationibus, desinitionibus, provisionibus, Constitutionibus, & Decretis contentis in aliis sel. recordationis BENEDICTI PP. XIV. Prædecessoris itidem Nostri, sub Plumbo, Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLIX, Idibus Martii expeditis Litteris incipien. [Officii Nostri] quarum tenorem hic de Verbo ad Verbum pro expresso, & inserto haberi volumus, omnino observari præcipimus, & mandamus. Volumus autem, veluti alias idem CLEMENS Prædecessor pariter voluit, & decrevit, ut, sicut in Nostri Ditione Ecclesiastica tum extractus in suis defensionibus, quæ ad tramites Juris, & Apostolicarum Constitutionum ei comperunt, elidat, & diluat Indicia, tum sola Sententiæ contumacialis, & actorum, quibus illa fundatur, exhibitio ad hoc sufficiat, ut Judex Ecclesiasticus ex illorum inspectione dumtaxat agnito, num Sententiæ contumacialis legitimè justèque prolata sit ad formam Constitutionum Apostolicarum, pronunciare, & declarare queat,

&

& debeat, an bannitus, & in contumaciam damnatus consignandus veniat, nec ne? tum denique, si extractus in suis defensionibus, & ad præscriptum prædictarum Constitutionum Apostolicarum competentibus nullitatem, & injustitiam contumacialis Sententiæ prædictæ ostenderit, & sceleris indicia diluerit, ita pariter in Civitatibus, Terris, Oppidis, & Locis Diocesis, & Principatus prædictorum, hæc omnia præmissa ad Dispositionem Juris, & Statuta localia Diocesis, & Principatus hujusmodi, intelligi debeant. Ac insuper volumus, ut donec, & quo usque, sive per Nos ipsos, sive per Romanos Pontifices pro tempore existentes declaratio hujusmodi facta non fuerit, si tantummodo familiares, & Officiales excepti intelligantur, & habeantur, quos de Jure, & juxta consuetudinem Loci cujuslibet, usque ad hanc diem pro familiaribus, & Officialibus habitos, & Deputatos esse, & haberi, & deputari solitum est. Decernentes easdem præsentis litteras, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuo firma, valida & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, atque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissimè observari. Sicquæ in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, eorundemque Cardinalium Congregationes, aliosve quoslibet quacumque

D o z

præ:

præminentia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate iudicari & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit, attentari. Non obstantibus præmissis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, nec non Civitatum, Terrarum, Oppidorum, & Locorum Diœcesis, & Principatus huiusmodi etiam Juramento, confirmatione Apostolicâ, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, ac quorumcumque Prædecessorum nostrorum Litteris, Privilegiis, Indultis, & Facultatibus, quibusvis, etiam dictis Cardinalibus, eorumque Congregationibus sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam motu proprio, & ex certâ scientia, & potestatis plenitudine etiam consistorialiter, vel aliâs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac

de

de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliâs in suo robore permanentis, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut lapsis quindecim diebus, postquam præsentibus Litteræ per Civitates Terras, Oppida, & Loca Diœcesis, & Principatus prædictorum publicatæ fuerint, omnes & singulos in Diœcesi & Principatu prædictis existentes perinde ardeant, ac si unicuique eorum personaliter, ac nominatim intimatæ fuissent: Utque earundem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & Sigillo Personæ in dignitate Ecclesiasticâ Constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris Die XII. Augusti MDCCLXVI. Pontificatus Nostri Anno Nono.

(L.S.) Vt CARD. ANTONELLUS.

Spe-

Specialem hanc gratiam, quâ S. PONTIFEX Nos & Diocesin Nostram prosequi dignatus est, venerabundi non solum agnos-
cimus, sed etiam cum hac salutari Constitutione Justitiâ adjurricæ,
& sceleratis inimicâ, Quietî & tranquillitati publicæ magis consul-
tum sit, in vim legis Diocesane sancimus, ut in omnibus casibus
de Jure Asyli, & Immunitate Ecclesiasticâ locali, obvientibus
à quibuscunque Dœcesis Nostræ Judicibus Ecclesiasticis, & Sæcu-
laribus juxta Constitutionem tam in præfato clementissimo Brevi,
quam in Bulla BENEDICTI XIV. expressam, quam juxta Exemplar
Romanum hæc annecti fecimus, procedatur, pronuncietur, &
sententionetur. Ut autem hoc Mandatum Nostrum ad omnium,
& singulorum notitiam pervenire valeat, illud publicis Typis im-
primi, & more consueto publicari jussimus. In quorum fidem
hæc manu propriâ subscriptas, Sigillôque Nostro munitas dedi-
mus in Residentiâ Nostrâ Neuhusana 8vâ Novembris 1766.

WILHELMUS ANTONIUS mppriâ.

(L.S.)

SE-

SEQUITUR TENOR BULLÆ

BENEDICTI XIV.

de quâ in præcedente Brevi sit mentio.

BENEDICTUS
EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

OFFICII Nostri ratio non eam modò sollicitudinem Nobis im-
penit, ut Sacrorum Canonum Leges, & Prædecessorum Nostro-
rum Romanorum Pontificum Constitutiones, in quarum interpre-
tatione nihil dubium, aut perplexum occurrit, exactissimè servari,
& impleri curemus; sed id etiam à Nobis exposcit, ut exorientem
circa aliquas ex illis dubiorum segetem, quæ earum debitæ exce-
cutioni multis modis officere dignoscitur, oportunis editis declara-
tionibus, aut definitionibus, amputare ac removeve studeamus.

Sanè fel. recor. Prædecessor Noster GREGORIUS Papa XIV., *Romani Pontificer reos homicidii prædicatorii, præmeditati,*
providam juris Canonici functionem præ oculis habens, qua sci-
licet, sub Tit. De homicidio voluntario vel casuali cap. I. innovatum
fuit vetus præceptum Legis a Deo in Exodo late — Si quis per

Dritter Theil.

P p

iii-

atque etiam *industriam occiderit proximum suum, & per insidias, ab Altari mea in rixa voluntariè commissa, ab Immunitatis beneficio excluserunt.* evelles eum, ut moriatur —; per suam Anno Incarnationis Domini MDXCL nono Kalendas Junii editam Constitutionem, quæ incipit — *Cum aliis* —, iis, qui proditoriè proximum suum occidissent, ad Ecclesias, Locaque Sacra, & Religiosa confugientibus, Ecclesiasticam Immunitatem minimè suffragari decrevit. Tum verò pie memoriæ Prædecessor quoque Noster, ac Dignitatis Nostræ ampliator BENEDICTUS Papa XIII. Anno Incarnationis Domini MDCCXXV. sexto Idus Junii, edita Constitutione, quæ incipit — *Ex quo Divina*; non eos tantùm, qui proditoriè, ut præfertur, homicidium patrassent, verùm etiam interficientes proximum suum animo præmeditato ac deliberato, ab Ecclesiasticæ Immunitatis beneficio exclusit, & repulit. Demùm san. mem. proximus Prædecessor Noster CLEMENS Papa XII. in sua Constitutione, quæ incipit — *In supremo Justitiæ Solio* — Anno Incarnationis Domini MDCCXXXIV. Kalendis Januarii edita, eos etiam, qui homicidium in rixa commisissent, dummodo homicidium non fuisset casuale, vel ad propriam defensionem Immunitatis prædictæ beneficio minimè gaudere voluit, atque decrevit.

Alia quæque delicta eodem beneficio non gaudere decrevit. Infuper iidem proximè memorati Prædecessores BENEDICTUS & CLEMENS: ad ea, quæ in jure Canonico, & in Gregoriana Constitutione recensentur, nonnulla alia delicta addiderunt, quæ, si qui commisissent, eos à prædicto beneficio asyli, & confugii apud

Ec-

Ecclesias, ac Loca Sacra & Religiosa, exclusos fore stauerunt; *runt, & plures de declaratione ediderunt* variaque à Doctoribus, ac docti Juris & Constitutionum Apostolicarum Interpretibus, de Immunitate locali agentibus, excitatas quaestiones & controversias, declarando ac definiendo sustulerunt; ut ex eorundem Constitutionum tenore colligere licet, atque etiam ex una è Nostris Institutionibus, quam olim dum Archiepiscopalem Bononiensem Ecclesiam præsentem moderabamur, pro illius Populi curæ Nostræ concediti instructione, edimus, quæque impressa extat *Tomo II. Editionis Italicæ num. XXI. in Latina verò Editione num. XLX.*

Ad hoc autem ut Curia aliqua Ecclesiastica, in casu alicujus *Reos a loco ex delictis exceptis hujusmodi, ad extractionem Delinquentis à loco immuni procedere, eumque ad suos Carceres transferre posset, quum præfatus BENEDICTUS Prædecessor satis esse voluisset, ut super delicti excepti qualitate, ac personæ reitate, ea suppeterent indicia, quæ ad capturam decernendam sufficientia reputari solent; ut verò extractum hujusmodi Ministris, & Officialibus Curie Sæcularis tradere & consignare valeret, ea decrevisset* *immuni ex trahi per miserunt ex indicii ad captum ram, & Curie sæcularis Officialibus tradere indicii ad torturam sufficienti- resultare debere, quæ, juxta regulas Juris, vocantur ultra torturam; alter deinde Prædecessor CLEMENS XII., ampliando declaravit, ut quoties Ecclesiastico Judici, ex indiciiis, non quidem ultra torturam, sed ad torturam tantùm sufficientibus, de delicto*

P p 2

ex-

Extractio- nem tamen auctoritate Ecclesiastica semper fieri voluerunt; Traditionem vero sub conditionibus Justitiæ conservanda idoneis.

excep̄to per extractum commisso constaret; posset idem extractum hujusmodi Curie seculari tradere & consignare. Ceterum iidem Prædecessores nec auctoritatem Ecclesiasticam ullo pacto permissa imminui, nec inde ullam Justitiæ lædendæ occasionem capere voluerunt. Siquidem extractiones Delinquentium hujusmodi è loco immuni nunquam sine auctoritate Episcopi, & interventu Personæ Ecclesiasticæ ab ipso Episcopo deputandæ, fieri posse statuerunt; nec unquam extractos ipsos, prædictis etiam concurrentibus iudiciis, Curie Sæcularis Officialibus tradi & consignari, nisi ea lege, sub gravissimarum censurarum pœnis servanda, ut Ecclesiæ, seu Loco immuni restituerentur, quatenus in progressu Causæ iidem extracti indicia hujusmodi purgarent, atque diluerent.

Leges pro S.R.E. Dominis hæc edictæ, ad non nullorum Principum Ditiones extensæ fuerunt.

Cum autem ea, quæ per CLEMENTEM Prædecessorem prædictum, Juris communis, & Gregorianæ, ac Benedictinæ Constitutionum sanctionibus addita fuerunt, ultra fines temporalis Dominiij Apostolicæ Sedis minimè extenderentur; visum est Nobis; eadem ad alias quoque Regionibus, quarum Supremi Principes id postulassent, opportunè ampliari posse. Itaque in Concordatis, tum, quæ Anno MDCCXLI. cum Carissimo in Christo Filio Nostro Carolo utriusque Siciliæ Rege Illustri, tum quæ Anno sequenti MDCCXLII. cum alio pariter Carissimo in Christo Filio Nostro Carolo Emanuele Illustri quoque Sardinie Rege sancita fuerunt;

præ-

præmissas, aliasque in CLEMENTIS Litteris præfatis contentas dispositiones, in eorundem Regum Dominiis locum habere concessimus; mox etiam ad alia Principum id expetentium dominiis, peculiaribus respectivè edictis Litteris, quarum exemplum videre est in *Tomo. i. Bullarii Nostri Constitut. LXXXVIII.*, quæ incipit — *Aliis felicis* — extendimus, & ampliavimus.

Verùm, quum tot ista per Prædecessores Nostros prædictos, ac per Nos ipsos adhibita studia, non omnes quæstiones, quæ in Tribunalibus excitari solent, tam super qualitatibus homicidiorum, quæ pro exceptis haberi debeant, quàm super modo exequendi præfatas Constitutiones in variis homicidiorum hujusmodi, aliorumque exceptorum delictorum casibus, de medio tollere, seu penitus antevertere valuerint; id adhuc oneris Nobis relictum esse judicamus, ut constitutas in hoc rerum genere agendi regulas, ad quas sæpissimè tam Ecclesiasticorum, quàm sæcularium Judicium acta expendere & exigere necesse est, nequaquam ultrà difficultatibus & dubiis involutas remanere pateremur. Itaque, omnibus maturè pensatis, auditisque nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, aliorumque gravium Virorum, Jurisque Canonici peritorum, & in criminalibus iudiciis versatorum consiliis, Meo proprio, ac de Apostolicæ, qua fungimur, auctoritatis plenitudine, Nostram & Prædecessorum Nostrorum mentem, in hunc, qui sequitur, modum

Plura tamen dubia adhuc declaranda super sunt.

declarare, & quadam etiam ex integro, ut infra, statuere decrevimus.

I. circa personas in dictis Constitutionibus comprehensas. Ac primum quidem, cum in memorata GREGORII Prædecessoris Constitutione, quæ incipit — *Cum aliis* —, dum ea delicta enumerantur, quæ ab Ecclesiasticæ immunitatis beneficio exclusæ censi debent, de Laicis delinquentibus dumtaxat mentio habeatur; deque his etiam tantummodo loquutus fuerit alter Prædecessor BENEDICTUS in supracitata Constitutione quæ incipit — *Ex quo Divina* —; placuit laudato Prædecessori CLEMENTI XII. hujusmodi Constitutiones per suam, quæ incipit — *In supremo Jusititæ folio* —, ad Ecclesiasticos etiam cujuscumque gradus & ordinis, homicidium animo præmeditato ac deliberato parantes, extendere, & ampliare; ita ut nec ipsi, in hujusmodi casu, Ecclesiastica Immunitate juvari possint; dummodo tamen commissi per eos homicidii Causa ab eorum judice Ecclesiastico competente cognoscatur, ipsique ab eo, si rei reperti fuerint, citra poenam sanguinis, ad præscriptum Sacrorum Canonum condigna puniantur animadversione. Cum autem dubitatum fuerit, an sub hac CLEMENTIS Prædecessoris ampliatione & extensione Regularium quoque Ordinum Professores, & Alumni comprehendantur; Nos ad omnem super hoc dubitationem tollendam, decernimus & declaramus, omnes & singulos cujuscumque Ordinis, Congregationis, Militiæ & Instituti Regulares, tam in ipsis

ex

expressè professos, quàm illis quomodolibet adscriptos, ejuscumque gradus & conditionis extiterint; etiamsi ex ipsorum Ordinum Privilegio, seu aliàs, quolibet expressa & individua mentio de ipsis, eorumque Ordinibus, ad hoc ut sub præsentis, aut præmissarum Constitutionum censura comprehendantur, habenda foret; si qui unquam quod Deus avertat, homicidium animo præmeditato ac deliberato paraverint, à beneficio Immunitatis Ecclesiasticæ, juxta formam earundem Constitutionum BENEDICTI & CLEMENTIS, exclusos fore, & censi.

Et quoniam prædictus CLEMENS Prædecessor speciali Decreto edito die v. Octobris anni MDCCXXXVI. expressè declaravit, Mulieres etiam, quæ aliquod delictum ejusmodi commissent, quod inter excepta, & ab Immunitatis localis beneficio exclusæ, juxta præmissa, haberi debeat, pari jure hac in re cum Viris censi, & sub dispositione ipsius Literarum incipien: *In supremo Jusititæ folio*; æquè in omnibus comprehendendi debere: Nos hujus nostræ Constitutionis tenore declarationem prædictam approbamus & confirmamus, eique inviolabilis legis, juxta quam in occurrentibus casibus judicari omninò debeat, plenarium robur adjicimus: Decernentes similiter, ac declarantes, sub ejusdem CLEMENTIS, nostræque hujus Constitutionis dispositione, etiam Milites in omnibus & per omnia comprehensos esse; nec ullum militare privilegium, hac in parte, ipsis suffragari posse, aut debere.

Præ-

II. Circa homicidium baculo aut saxo commiſſum. Præterea quæ in præſata CLEMENTIS Prædeceſſoris Conſtitutione ab Immunitatis prædictæ beneficio excludantur omnes & ſinguli tam Laici, quàm Eccleſiaſtici inſuſi, & proceſſati, vel in contumaciam banni & condemnati, ex cauſa & occaſione homicidii, etiam in rixa commiſſi cum armis, ſeu inſtrumentis ſuapte natura aptis ac occidendum, dummodò homicidium non fuerit caſuale vel ad propriam deſenſionem; ſæpè diſputari contigit, an is, qui non caſu, vel ex propriæ deſenſionis neceſſitate homicidium in rixa commiſerit, baculo, aut ſaxo; quæ ſcilicet vel arma non ſunt, vel ſi ita appellari poſſent, non tamen arma ſuapte natura ad occidendum apta reputari ſolent; ab Immunitatis localis beneficio, exclusus haberi debeat. Nos igitur ſuper hujusmodi dubio, deſiniendo decernimus, quemcumque Homicidam ſecularem, aut cujuſvis Ordinis Regularem, qui etiam baculo, aut ſaxo proximum ſuum occiderit, Eccleſiaſtici confugii beneficio minimè gaudere, ubi ex delicti circumſtantijs dignoſcatur, illius actum, quamvis in rixa commiſſum, non caſu, aut ex neceſſaria deſenſione, ſed ex odio, & nocendi animo ac voluntate prodiſſe. Quæ quidem deſinitio noſtra conformis eſt Divinæ Eegi, quæ habetur in Libro Numerorum cap. xxxv., ubi, deſignatis Civitatibus refugii pro iis, qui ſanguinem proximi nolentes effuſiſſent, ita ſubjungitur — Si quis ferro percufferit,

Quod decernitur à beneficio Immunitatis exceptum, dummodo voluntariè, etiam in rixa, commiſſum fuerit.

& mortuus fuerit qui percuffus eſt, reus erit homicidii, & ipſe morietur. Si lapidem jecerit, & iſtus occubuerit, ſimiliter punietur; Si ligno percuffus interierit, percufforis ſanguine vindicabitur. Propinquus occiſi Homicidam interficiet; ſtatim ut apprehenderit eum, interficiet. Si per odium quis hominem impulerit, vel jecerit quippiam in eum per inſidias, aut cum eſſet inimicus, manu percufferit, & ille mortuus fuerit percuffor homicidii reus erit; cognatus occiſi, ſtatim ut invenerit eum, jugulabit: quod ſi fortuitò, & abſque odio & inimicitijs, quidquam horum fecerit, & hoc audiente populo fuerit, comprobatum, atque inter percufforem & propinquum ſanguinis quæſtio ventilato, liberabitur innocens de ultoris manu, & reducetur per ſententiam in Urbem, ad quam confugerat, manebitque ibi, donec Sacerdos Magnus, qui Oleo ſancto unctus eſt, moriatur.

Accidit autem in homicidijs, id quod in alijs delictis exceptis locum non habet, ut qui percuffus, aut iſtus fuerit, non ſtatim moriatur, ſed plerumque per aliquot horas aut dies ſpiritum trahat. Interim percuffor ad Eccleſiam, aliumve locum immunem confugiens, aſyli jure gaudet, quo prævari non poteſt, ut homicida, quamdiù percuffus ab eo in vivis agit; dumque ex ipſo loco immuni de faucibus vita ſollicitè explorare non deſinit, ſi eum diutiùs victurum intelligit, à capto aſylo nequaquam diſcedit; ubi verò illum ex accepto vulnere vitam amittere ag-

III. Circa eos, qui proximum vulnerarunt ad mortem.

noscit, arrepta fuga, Magistratum diligentiam prævertens, tempestivè sibi consultit, meritalque poenas evadit. Quod quum ab iis, qui justitiæ administrandæ præpositi sunt, Nobis expositum fuerit per sæpè evenire, & quidem non sine magna publicæ tranquillitatis pernicio, ob impunitatis spem, quam facinorosi homines ex hujusmodi evasionis fiducia concipiunt; iidemque postularint, hujusmodi malum opportunis providentiæ nostræ remediis submoventi.

Hi etiam loco immuni extrahi jubentur, restituendi cum confugiente, si tamen, si mors non sequatur intra tempus à Lege præsumitur.

Ideo Nos, de prædictorum Fratrum nostrorum, aliorumque imprudentium consilio, per præsentem decernimus, ac mandamus, ut percussore ad Ecclesiam, aliumve Sacrum; aut religiosum locum, ubi periculi adeesse retulerint, percussor ipse è loco immuni servatis servandis extractus, carceribus mancipetur; hac tamen lege, ut Ecclesiæ omnino restituatur; ubi is, qui vulneratus fuerit, ultra tempus à legibus constitutum superstes vivat, & quidem sub iisdem poenis, quibus in memoratis BENEDICTI, & CLEMENTIS Litteris si subjiçuntur, qui delinquentem ex indicibus ad torturam sufficientibus sibi traditum restituere recusat, postquam is in suis defensionibus hujusmodi indicia disuerit.

Episcoporum privatum.

Quod verò in citata GREGORII Prædecessoris Constitutione, circa facultatem demandandi extractionem delinquentium è loco immuni-

immuni in casibus exceptis, statutum fuit; ut scilicet ea ad solos *privatum Jus in præmissis assertur.* Episcopos, aliosque Episcopis superiores Prælatos pertineat, non verò ad alios Episcopis inferiores, etiam si alii Ordinarii sint, aut Nullius Diocesis; ita ut, occurrente casu in loco exempto, & Nullius Diocesis, tunc negotium hujusmodi ad viciniorem Episcopum devolvatur; id quod ab alio quoque Prædecessore BENEDICTO in superius allegata ipsius Constitutione confirmatum fuit; id ipsum Nos quidem præsentium Litterarum tenore approbamus, & confirmamus. Sed quoniam nonnulla ad Nos querelæ super hoc delatæ fuerunt, quod quædam Curie Ecclesiasticæ pro parte Officialium Curie Sæcularis requisitæ, extractionem delinquentium in casibus exceptis hujusmodi, diutius quàm par est, protrahere consueverunt; Nos ipsis Venerabilibus Fratribus Episcopis, aliisque Superioribus Ecclesiarum Præsulibus, enixè studioseque suademus, & respectivè mandamus, ut omnem querelarum occasionem in hoc rerum genere studeant amovere, & quoties de delinquentibus in casibus exceptis hujusmodi agatur, ad opportuna indicia adversus eos colligenda animum intendere non recuset; siquæ ea, quæ juxta præmissa requiruntur, revera suppetere agnoscant, eorundem delinquentium extractionem è loco immuni, quam primò decernant, ut vel in Episcopalibus Carceribus nomine Ecclesiæ detineantur, vel etiam ad Curie Laicalis Carceres ejusdem Ecclesiæ nomine retinendi, cum debitis cautelis transferantur. Nec

Eorundem diligentia excitatur ad promptam Constitutionem Apostolicarum executionem.

Nec enim Ecclesiastici zeli officium in eo statuendum est, ut iustitiae cursus per Apostolicas Constitutiones praescriptus adversus facinorosos homines impediatur; verum in Ecclesiae Immunitate, aliisque omnibus Ecclesiasticorum locorum, & personarum iuribus asserendis, & sustinendis, quum ea, contra Sacrarum legum praescriptum, infringi, ac violari contingat. Quum tamen huiusmodi moras tunc maxime intervenire putemus, quum praesata delicta excepta non in Civitatibus, sed per Dioeceses, in locis à Curiae Ecclesiasticae residentia remotis, perpetrantur; idcirco Nos per easdem praesentes praedictis Episcopis, aliisque superioribus Praelatis facultatem concedimus & impertimur, ut quoties in huiusmodi casibus pro parte Curiae Laicalis requisiti fuerint, Vicariis suis Foraneis, sive etiam aliis personis Ecclesiasticis ad id per ipsos Antistites, deputandis, committere possint, ut indicia ad extractionem necessaria juridice colligant; ut his nimirum inspectis, iisdem Antistites, prout juris erit, ad delinquentium huiusmodi extractionem quantocius decernendam procedere valeant.

Haec enim decreta servantur in omnibus locis, ad quae Clementis XII. Constitutio expressa fuit.

Et quidem haec omnia, quae per praesentes hucusque declaravimus, definivimus, atque statuimus, tam in hac Urbe nostra & in Bononien., Ferrarien., Beneventana, aliisque omnibus Civitatibus, Terris, & Locis, Nobis, & Sanctae Romanae Ecclesiae immediate, vel immediate subjectis, etiam specialem, & indivi-

du-

diam mentionem requirentibus, eorumque Curiae Ecclesiasticis, & Saecularibus, etiam Baronialibus, quam etiam in aliis Regnis, Provinciis, atque Ditionibus, ad quas dictae Praedecessorum Nostrorum Constitutiones, sive peculiaribus concessionibus, ut supra, sive per viam *concordati*, extensae, & ampliatæ fuerunt, quatenus nimirum congruere dignescantur cum eisdem concordatis, quibus nulla in re derogare intendimus, locum perpetuo habere, suosque debitos effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis Ditionum, Regnorum, Locorumque huiusmodi tam Ecclesiasticarum, quam Saecularium Curiarum Iudicibus, Magistratibus, Officialibus, & Ministris, aliisque omnibus, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, per omnia observari volumus, atque decernimus.

Illud etiam, quod in praelatis Nostrorum Praedecessorum Constitutionibus, sub gravissimarum poenarum interminatione, statuta adversus violatores Immunitatis, & Jurisdictionis Ecclesiasticae, distinctè vetitum fuit, ne scilicet Curiae Saeculares, eorumque Magistratus, Iudices, & Officiales quicumque ab Ecclesiis, Monasteriis, locisque Sacris, aliquem delinquentem, etiam in casibus exceptis, sine Ecclesiasticae auctoritatis interventu, capere, extrahere, aut incarcerare; neve ad declarandum, crimina à praedictis admitta esse de exceptis in eorundem Praedecessorum Constitutionibus (quum id ad solos, ut praefertur, Episcopos pertinere

dignoscatur) quoque modo procedere audeant seu præsumant; Nos quoque iisdem motu, auctoritate, ac tenore confirmamus, & innovamus; atque ab omnibus, ad quos pertinet, seu pertinebit in posterum, inviolabiliter etiam perpetuò observari præcipimus, contrasfacientes quoque, & transgressores, easdem omnes pœnas, quæ in præallegatis Constitutionibus indictæ sunt, omni-

nò incurrere statuimus atque sancimus: Decernentes, in numero transgressorum hujusmodi eos etiam esse & cenferi, qui in scriptum Ecclesiasticæ auctoritatis, & Canoniarum Sanctionum, præscripto, ad Superiores Ecclesiasticos recursum posthabito, Ecclesias, & Loca immunita obsidere præsumunt, ac impediendo ne ad illos, qui Sacro confugio se tuentur, alimenta deferantur sive aliter, eosdem in Curia Secularis potestatem se dedere cogunt; Nos enim eos, qui talia ausi fuerint, sive confugiens hujusmodi de exceptis delictis, sive de aliis non exceptis inquisiti sint, omnes & singulas pœnas atque censuras adversus Ecclesiasticæ immunitatis violatores, in jure, ac in prædictis Constitutionibus Apostolicis latis atque statutas, incurrere decernimus ac declara-

mus. Sanè hujusmodi artes atque violentias aliis etiam retrò temporibus intentari consuevisse non ignoramus; Sed simul etiam ab Ecclesia damnatas semper atque proscriptas fuisse comperimus; idque factis demonstrant ea, quæ in pluribus Provincialibus Conciliis, habentibus Decimo tertio, ac Decimo quarto Ecclesiæ Seculis,

sta-

statuta leguntur; (a) ibi enim, expositis Ecclesiarum circumfessionibus, interceptione alimentorum, aliisque artibus, quibus iis, qui ad Ecclesias confugerant, ad deditionem adigebantur, quicumque similia attentare præsumpserint, anathematis mucrone feriuntur. Et Nos igitur, qui Ecclesiæ spiritum circa præmissa roties apertè declaratum, atque à Prædecessoribus Nostri constantè servatum, exuere neque possumus, neque volumus, eidem per omnia inherentes, decernimus, & declaramus, omnes, & singulos, qui sub Ecclesiasticæ immunitatis tutela degentibus, hujusmodi ratione vim inferre ausi fuerint, præter alias pœnas atque censuras adversus ejusdem Immunitatis violatores, ut præferur, istas atque sanctas, sine alia declaratione incurrendas, omni beneficio ac privilegio Ecclesiastici confugii & Asyli tam apud

Ec-

(a) Concilium Provinciale Lambethense hab. Anno 1262 tom II. part. 1. Labbeanae Collectionis Conciliorum c. l. 810. Concil. Exoniense Anni 1287. tom 11. part. 2. distæ Collectionis col. 1281. tit. 15. Concil. Provinciale Nugaraliense Anni 1303. dicto tom. II. parte 2. ejusdem Collectionis col. 1479. can. 6. Concil. Palentinum Anni 1322. dicto Tom. II. part. 2. præfata Collectionis col. 1697. cap. 7. Concilium Vallisoletanum Anni 1322. Tom. 3. Collectionis Conciliorum Hispaniarum Cardinalis de Aguirre pag. 564. tit. 18. num. §1. Concilia Marcanense, & Sylvanectense Anni 1326. supracitato Tom. II. part. 2. d. Col. lectiōnis Labbeanae col. 1751. tit. C. col. 1770. cap. §. Concilium Varense Anni 1368. eodem tom. II. part. 2. distæ Col. lecti. col. 2012. tit. 93.

Eorum numero habentur esse decernitur eos etiam, qui loca immunitatis obsidendo, aliisque artibus confugiens in suam potestatem venire conpellunt.

Hujusmodi artes plures Canonice Censuris damnatae.

Ecclesias, & loca immunia ab ipsis sic violata, quam apud alias quascumque Ecclesias, & Loca Sacra, & Religiosa, indignos, atque privatos fore, & habendos esse, non secus ac alii omnes, qui confugientibus vim inferunt, aut ipsos ab Ecclesia, aliove loco immuni, violenter extrahunt, & abducunt; quos scilicet laudatus Prædecessor BENEDICTUS XIII. in sua allegata Constitutione, non illius tantam Ecclesie, quam violarint, sed cujuscumque etiam alterius Ecclesie immunitate gaudere nequaquam posse aut debere declaravit; & quorum Nos numero supradictos etiam jure & merito accensendos esse decernimus.

De his, qui delictum exceptum in una ditione patrarunt, & ad locum immunitatem confugiant in altera, ex qua vigore mutue consuetudinis, tradentur Curie in loco delicti jurisdictionem sive alicujus, vel alterius loci immunitatis tutela se receperint.

Nos, Ecclesiasticæ Immunitatis rationes cum recta Justitiæ administratione & Reipublicæ tranquillitate, opportunè copulare vo-

len-

lentes, decernimus, & mandamus, ut, si hujusmodi confugientes delictum aliquod ex iis, quæ in Apostolicis Constitutionibus præfatis excepta sunt, in temporali Romanæ Ecclesie dominio patrarint, Indicia ad capturam requisita, ab Episcopo Diocesano, seu respectivè viciniori illius loci, in quo delictum commissum fuit, excipiantur, seu cumulentur; eaque ad Episcopum alterius loci, in quo delinquens Asylum cepit, sine mora transmittantur; ut hinc nimirum, quatenus traditioni præfata locus esse debeat, extractionem delinquentis è loco immuni, auctoritate sua, & cum interventu personæ Ecclesiasticæ, fieri mandet.

Eademque ratione, si in præfatis aliorum Principum Ditionibus, in quibus traditionis præfate consuetudo viget, ejusmodi delictum commissum fuerit, quod, sive in vim GREGORIANÆ aut BENEDICTINÆ Constitutionis, sive ratione Concordati cum Apostolica Sede inito, sive extensionis alterius Constitutionis CLEMENTIS-XII. ab eadem Apostolica Sede specialiter impetratæ, pro excepto haberi debeat; volumus, & statuimus, ut Episcopus ille, ad quem, ratione loci delicti commissi, id pertinere dignoscitur, memorata indicia ad capturam requisita cumulari faciat, eaque transmittat ad Episcopum Ditionis Ecclesiasticæ, intra cujus Jurisdictionis fines illius delicti reus Asylum delegit; ut hujus scilicet Antistitis auctoritate, aliisque servatis servandis, à confugii loco extrahi, ac, si ita res feret, externæ Præsulanti Curie valeat

Dritter Theil.

R t

con-

consignari. Volumus tamen, in quolibet ex præmissis casibus, in quibus de delictis, ut supra, exceptis tantummodo agitur, prædictarum BENEDICTI, & CLEMENTIS Constitutionum, seu Concordatorum respectivè leges, atque tenores, inviolabiliter observari; tum scilicet in eo, ut delinquens Ecclesiæ nomine in carceribus retineatur; tum etiam in eo, ut per Episcopos duntaxat, privativè quoad omnes alios etiam Ecclesiasticos Judices, ex iudiciis, ut præfertur, ad torturam sufficientibus, declaretur, an delictum, de quo est quæstio, inter excepta connumerari debeat, nec ne; tum denique in eo quod pertinet ad obligationem restituendi reum ad formam dictarum Constitutionum, quantum in progressu causæ, indicia huiusmodi sibi adversantia purgaverit, atque diluerit.

Præsentis Ipsas demùm præsentis Litteras, & in eis contenta quæcumque, perpetuæ firmitatis vim, & robur habere, suosque integros atque plenarios effectus, in locis atque Ditionibus prædictis, ac respectivè ubilibet locorum, & gentium, sortiri, & obtinere, atque ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & quoquomodo pro tempore spectabit in futurum, etiam sub statutis pœnis atque censuris per contravenientes, ipso facto incurrendis, omninò servari: Sicque & non aliter, in præmissis, per quoscumque iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Cardinalium huiusmodi

Con-

Congregationes, & Apostolicæ Sedis Nuncios, nec non seculares Curias, & Magistratus, etiam Supremos, aliosve quoslibet, quacumque præminencia, & potestate fungentes, & functuros, etiam speciali nota, & mentione dignos, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, decernimus, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, aliisque quibuslibet Apostolicis Constitutionibus, Regulis, & Ordinationibus, nec non quarumcumque Ecclesiasticarum aut Secularium Curiarum legibus, editis, stylis, usibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: Privilegiis quoque, Indultis, & facultatibus, quibusvis personis etiam speciali mentione dignis, & quavis quantumcumque sublimi dignitate, & auctoritate fulgentibus, & ex quibusvis etiam gravibus, & urgentissimis causis, seu quibuscumque Regularium Ordinibus, etiam Mendicantium, & Militaribus, etiam S. Joannis Hierosolymitani, seu Monachorum, aut Clericorum Regularium Congregationibus Societatibus, & Institutis, etiam Societatis Jesu, aliisque quibusvis, etiam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibuscumque clausulis, & decretis, etiam moti, & potestatis plenitudine similibus, seu consistorialiter, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac plu-

ries confirmatis, & innovatis; Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, formas, & causas presentibus pro plena, & sufficienter expressis, atque etiam inferis, ac respectivè servatis habentes, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat, prædictis motu, scientia, & potestatis plenitudine derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque: seu si aliquibus commuiter aut divisim ab hac eadem sit Sede indultum, quod nullo in casu, seu extra certos casus, cæterisque de causis excommunicari, suspendi, aut interdicti non possint, nisi per Literas ejusdem Sedis, facientes plenam, & expressam ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Earum publicatio vim personalis intimationis; Transumpta verò an- thographi fidem obtineant.

Ut autem presentes Literæ, & in eis contenta hujusmodi, ad omnium notitiam perducantur, nec quisquam de eis ignorantiam prætere valescat, volumus easdem ad valvas Ecclesiæ S. Joannis in Laterano, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis Innocentianæ, aliisque locis solitis, & consuetis ejusdem Urbis per Cursores nostros, ut moris est, publicari, earumque exempla affigi, sicque publicatas, & affixas, omnes, & singulos, quos concernunt, seu concernent in futurum, perinde afficere, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent; earum quoque Transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu Notarii publici subscriptis, ac sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eandem fidem

in

in judicio, & extra illud ubique haberi, quæ ipsis presentibus haberetur, si originaliter exhiberentur, & ostenderentur.

Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc nostrarum declarationum, definitionum, ordinationum, confirmationum, prohibitionum, mandatorum, decretorum, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis DEI, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem Anno Incarnationis Domini-
nicæ MDCCXLIX. Idibus Martii, Pontificatus Nostri Anno Decimo. *Dat. die 15. Martii 1750.*

D. CARD. PASSIONEUS.

J. Datarius.

V I S A

De Curia J. C. Boschi.

Loco † Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.

Anno à Nativitate Domini Nostri JESU CHRISTI Millesimo septingentesimo quinquagesimo, Indictione tertia decima, die verò sexta mensis Aprilis, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. BENEDICTI Divina Providentia PAPÆ XIV. Anno Decimo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valvas Basilicæ Lateranensis, & Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citorio, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Dominicum Contini Apost. Curs.

Antonius Pelliccia Mag. Curs.

X r 3

LI.